

Sygn. akt **V Ca 864/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Gutkowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Iwona Nizioł

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G. (1), B. G. (1), R. M., W. M., A. M., S. N., M. Ś., M. P. (1), M. P. (2), I. P., M. B. (1), M. B., A. S. (1), A. S. (2), P. K., K. K., A. K. (1), M. K., M. G. (2), T. G., A. K. (2), S. B. (1), S. B. (2), J. B., G. B., A. B., M. G. (3), T. K. i B. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 10 listopada 2017 r., sygn. akt II C 2353/17

1. oddała apelację;

2. zasądza od powodów M. G. (1), B. G. (1), R. M., W. M., A. M., S. N., M. Ś., M. P. (1), M. P. (2), I. P., M. B. (1), M. B., A. S. (1), A. S. (2), P. K., K. K., A. K. (1), M. K., M. G. (2), T. G., A. K. (2), S. B. (1), S. B. (2), J. B., G. B., A. B., M. G. (3), T. K. i B. K. na rzecz (...) S.A. w W. kwoty po 135,00 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 864/19

UZASADNIENIE

Do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia połączono 17 spraw z powództw osób fizycznych przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W., o zasądzenie na rzecz każdego z powodów po 250 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za opóźnienie lotu (...) W.-K. z 20 czerwca 2014 r. We wniesionych pozwach powodowie: I. P., M. B. (1) i M. B. (2), A. S. (3) i A. S. (2), P. K. i K. K., A. K. (1) i M. K., M. G. (2) i T. G., A. K. (2), S. B. (1), S. B. (2) i J. B., G. B. i A. B., M. G. (3), T. K. i B. K., M. G. (4) i B. G. (2), R. M. i W. M., A. M., S. N. i M. Ś., M. P. (1) i M. P. (2) podnosili, iż byli pasażerami obsługiwanego przez pozwaną ww. lotu, który w odniesieniu do planowanej godziny przylotu do K. uległ opóźnieniu o ponad 3 godziny. Pozwana - mimo wystosowanych do niej wezwań - nie wypłaciła powodom odszkodowania z tytułu opóźnienia lotu.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództw w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych nie kwestionując twierdzeń powodów i podnosząc jedynie zarzut przedawnienia ich roszczeń.

Wyrokiem z dnia 10 listopada 2017 r., sygn. akt II C 2353/17, Sąd Rejonowy oddalił powództwa i zasądził od każdego z powodów na rzecz pozwanej kwoty po 270,58 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelacje od wyroku Sądu Rejonowego wnieśli powodowie, skarżąc go w całości. Orzeczeniu Sądu pierwszej instancji zarzucili:

- naruszenie prawa materialnego poprzez błędne zastosowanie terminu przedawnienia określonego art. 778 k.c. dla roszczeń wynikających z nieprawidłowej realizacji umowy o imprezę turystyczną zawartej z organizatorem turystyki (nie zaś z przewoźnikiem lotniczym);
- naruszenie prawa materialnego poprzez niezastosowanie normy przedawnienia określonej art. 118 k.c., w sytuacji, w której powodowie dochodzą roszczeń wynikających z nieprawidłowej realizacji imprezy turystycznej;

- naruszenie prawa materialnego poprzez wydanie orzeczenia z naruszeniem treści art. 3 pkt 6 rozporządzenia WE 261/2004 w zw. z art. 11 ustawy o usługach turystycznych - tj. z naruszeniem praw pasażerów wynikających z ustawy o usługach turystycznych, będącej implementacją dyrektywy 90/314/ EWG, w zakresie terminu przedawnienia roszczeń będących konsekwencją nieprawidłowo zrealizowanej umowy o imprezę turystyczną.

Wskazując na powyższe powodowie wnieśli zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na ich rzecz kwot po 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 czerwca 2014 r. do dnia 1 stycznia 2016 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, uchylenie pkt. zasądzonego na rzecz pozwanej koszty procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych w związku z prowadzonymi postępowaniami przed Sądem **I** i **II** instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne i rozważania w zakresie oceny materiału dowodowego oraz podstawy prawnej rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własne, czyniąc je równocześnie integralną częścią poniższych wywodów.

Podniesione w apelacji zarzuty naruszenia prawa materialnego zmierzały do wykazania, iż Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że roszczenia powodów przedawniały się w terminie rocznym od dnia wykonania przewozu. Według strony powodowej art. 778 k.c. ma zastosowanie jedynie dla ustalenia terminu przedawnienia roszczeń pasażerów opóźnionych rejsów, którzy zawarli umowę przewozu bezpośrednio z przewoźnikiem lotniczym, a nie jak w sprawie niniejszej, z organizatorem turystyki. Z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić. W ocenie Sądu Okręgowego to, że powodowie nie zawierali umów przewozu bezpośrednio z przewoźnikiem lecz zawierali umowy o świadczenie usług turystycznych z niezwiązanym z pozwaną spółką biurem podróży, pozostawało bez wpływu na kwalifikację stosunku prawnego istniejącego między powodami, a pozwaną. Skoro bowiem roszczenie powodów

wynikało z rozporządzenia 261/2004 regulującego odpowiedzialność przewoźników lotniczych wynikającą z nieprawidłowego zrealizowania umowy przewozu lotniczego, to bez znaczenia było w jakich okolicznościach umowa taka została zawarta.

Jak wskazał Sąd Najwyższy, w przywołanej przez Sąd Rejonowy uchwale z dnia 17 marca 2017 r., III CZP 111/16, możliwość żądania odszkodowania przez pasażera nie jest uzależniona od zawarcia przez niego umowy z przewoźnikiem lotniczym. Zgodnie z art. 3 ust. 5, rozporządzenie nr 261/2004 ma zastosowanie do każdego obsługującego przewoźnika lotniczego, który świadczy usługi transportowe na rzecz pasażerów spełniających wymagania przewidziane w rozporządzeniu. Według tego przepisu, jeżeli obsługujący przewoźnik lotniczy, nie będąc związany umową z pasażerem, wykonuje zobowiązania wynikające z rozporządzenia, uważa się, że robi to w imieniu osoby związanej umową z pasażerem. „Obsługującym przewoźnikiem” jest, zgodnie z art. 2 lit. b rozporządzenia nr 261/2004, przewoźnik lotniczy wykonujący lub zamierzający wykonać lot zgodnie z umową zawartą z pasażerem lub działający w imieniu innej osoby, prawnej lub fizycznej, związanej umową z pasażerem. Odpowiedzialność przewoźnika istotnie różni się zaś od odpowiedzialności odszkodowawczej, uregulowanej w kodeksie cywilnym. Po pierwsze, przesłanką takiej odpowiedzialności nie jest szkoda. Po drugie, wysokość odszkodowania została ściśle określona, w zależności od długości lotu. Pasażer został zatem zwolniony od obowiązku dowodzenia zarówno przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, jak i wysokości odszkodowania. Z natury rzeczy powinien więc dochodzić roszczenia o wypłatę odszkodowania przewidzianego w rozporządzeniu nr 261/2004 niezwłocznie po zakończeniu opóźnionego lotu. Z tego względu przyjęto w judykaturze, że roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r., przedawnia się w tenninie rocznym na podstawie art. 778 k.c., który uznano za wystarczający ze względu na wspomnianą specyfikę świadczenia. Wskazany termin będzie przy tym właściwym niezależnie od tego, czy pasażer zawierał umowę przewozu bezpośrednio z przewoźnikiem lotniczym, czy też nie, skoro dochodzi roszczenia unormowanego w postanowieniach przedmiotowego rozporządzenia.

Prawidłowo zatem Sąd Rejonowy uwzględnił podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia. Wobec odbycia lotu w dniu 20 czerwca 2014 r., termin przedawnienia roszczenia powodów upływał bowiem z dniem 20 czerwca 2015 r., zaś powodowie wnieśli pozwy dopiero w roku 2017 r.

Mając powyższe na uwadze, wobec bezzasadności podniesionych w apelacji zarzutów, podlegała ona oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.